

[A. M. Hansen.]

som i tidligere Aar, og man maa haabe, at Høsten vil blive saa god, at vi baade kan faa Sukker til Eksport og Sukker til at forsyne Hjemmemarkedet med i samme Udstrækning som i indeværende Aar. Men det er naturligvis ikke let at have nogen Mening om i Dag, heller ikke for den højtærede Minister.

Der er citeret Udtalelser fra Sukkerroedyrkerforeningernes. Formænd, og navnlig citerede det ærede Medlem Hr. Løje en Udtalelse af Formanden for Vestlollands Sukkerroedyrkerforening, Godsejer Kiær. Jeg kan give Godsejeren min Tilslutning til den Del af hans Tale, som det ærede Medlem Hr. Løje citerede, men det var ikke bare sukker-sødt, alt det, der blev sagt ved den Lejlighed. Jeg vil med den højtærede Formands Til-ladelse komme med et andet lille Citat, ogsaa af Hensyn til den højtærede Handelsminister, hvis Ministeren ikke skulde have læst Udtalelsen. Godsejer Kiær siger følgende:

„Jeg beklager, at man i Sukkertil-syn og Regering ikke har taget Hensyn til vore Krav. Det forlyder, at det er de to „landbrugskyndige“ Medlemmer af Rege-ringen, de Herrer Jørgensen og Bording, der har spændt Ben for en *à jour*-Føring af Prisen. Sukkerroedyrkerne er øjen-synlig ikke populære i de Kredse.“

Ja, man mærker Hensigten med en saadan Udtalelse. Nu beklager jeg, at man nøjes med at kalde *disse* to Ministre landbrugskyndige; jeg synes, at Indenrigsministeren maa give mig Ret deri, og der er jo da endelig ogsaa Kirkeministeren, saa jeg synes, som sagt, at man mærker en bestemt Hensigt med netop at drage de to Navne frem. Det kunde godt være, at den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Kirkeminister sammen med alle de andre Ministre, som selvfølgelig ogsaa er landbrugskyndige — for en Minister er jo kyndig paa alle Omraader —, vil være ganske enige i denne Fastholden af Prisen fra i Fjor. Jeg vil i hvert Fald sætte Pris paa at faa bekræftet af den højtærede Handelsminister, at der har været fuld Enighed i Ministeriet, og at det ikke er fra en ganske bestemt Side, man har hindret, at Sukkerroedyrkerne fik den Forhøjelse, som de ønskede. Det har man saa godt af at faa konstateret i en Tid, hvor vi alle skal staa sammen, baade Sukkerroedyrkerne og de, der skal købe Sukkeret. Det er godt, at der kan lyde saadanne Toner baade fra Dyrkerne og fra Forbrugerne, at de kan enes om at opret-holde den bestaaende Ordning.

Hermed anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for de velvillige Udtalelser og for den Tilslutning, man har givet til Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Løje pegede paa, at Arealet agtedes bibeholdt, men til-føjede samtidig, at man inden for Kredse af Sukkerroedyrkere frygtede for en Nedskæring paa 20 pCt. Jeg tror slet ikke, denne Frygt er begrundet, jeg tror ikke, at der bliver Tale om en Nedskæring paa mere end nogle faa Procent, og jeg vil i denne Forbindelse gerne pege paa, at nye Dyrkere har meldt sig i ret betydeligt Antal, netop paa det foreliggende Grundlag, der altsaa ikke kan have givet de paagæl-dende Indtryk af at være et ringe Grundlag. Men det er jo heller ikke et ringe Grundlag, for Sandheden er den, at Sukkerroedyr-ningen sikkert maa siges at være den mest rentable Gren af Landbrugserhvervet, i hvert Fald for de senere Aars Vedkommende. Jeg nærer altsaa ingen Frygt for, at der ikke skal blive dyrket tilstrækkeligt med Sukkerroer, og skulde Arealet gaa nogle Procent ned, nuvel, saa bliver det dyrket andre livsvigtige Artikler paa dette Areal, det kommer ikke til at ligge uudnyttet hen, saa kommer der Korn eller Industriplanter eller andre Landbrugsartikler, som vi ogsaa har haardt Brug for.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde yderligere — og jeg er ganske enig med ham i den Betragtning, han gjorde gæl-dende —, at Situationen laa saaledes, at Landmænd i Sukkerroeegne nærer alvorlige Bekymringer med Hensyn til Arbejdskraften. Jeg er ganske klar over denne Vanskelighed, og jeg har talt med Arbejdsministeren om Sagen. Der vil fra Regeringens Side blive gjort, hvad gøres kan, for at overvinde de Vanskeligheder, som vi er klar over at netop Arbejdsspørgsmaalet kan forvolde Sukkerroedyrkerne.

Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at Sukkerroedyrkerne nærrede Frygt for, at Tantiemen skulde blive nedskaaet, og mente, det vilde være beroligende, hvis jeg kunde fremsætte en Udtalelse om dette Forhold. Jeg skal derfor om Tantieme-spørgsmaalet fremhæve, at det ikke vil være gørligt at garantere Sukkerroedyrkerne en bestemt Tantieme — noget saa-dant vilde ogsaa forfuske selve Tantiemeord-ningens Karakter og Idé —, men jeg tør rolig sige, at der er en til Vished grænsende